

BALUART DE SITGES

SETMANARI CATALÀ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
SITGES, (trimestre). 1'50 pessetas.
ESPANYA, (trimestre). 2'00 »
ESTRANJER, (any). 12'00 francs.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Cap de la Vila, núm. 5, primer.
No's tornan els originals.

ANUNCIS, ESQUELAS, REMITITS y RE-CLAMS, á preus convencionals.
Els de primera página se pagarán doble.

CATARRO DELS NOYS

L'Anticatarral Borbonet, es el verdader específich acreditat pera curar en pochos días la *Coqueluche, Bronquitis* y tota classe de *tos* dels noys.
Dipòsits: Dr. Andreu, Dr. Casassa y Rambla de las Flors, 4, Barcelona.—A Vilanova y Geltrú, farmacia del autor

JOSEPH ROIG Y VENTOSA

ADVOCAT

DESPATX: Carrer de l' Aygua, núm. 2
VILANOVA Y GELTRÚ

J. FONT CUADRAS

Procurador causidich

DESPATX: Rambla Ventosa, 29.
VILANOVA Y GELTRÚ

GRANDIÓS ÈXIT

BERMOUTH BOLUMI

DE

B. Carbonell y Batlle

Ampolla. 2'50 pessetas.

De venta á la Plassa del Marqués de Montroig, 1 y Parelladas, 1, y en las confiterías «La Perla» y de Joseph Massó (a) Bruguera, y demanis en tots els cafés y establiments públichs de Sitges.

APERITIU SELECTE

¡VISCA SITGES!

Avuy que'l poble resplandeix de joya y que las sevas típicas costums floreixen fortas y entussiasas, el BALUART DE SITGES saluda coralment á tots els sitgetans, desitjántlosi felicitats de tota mena durant la Festa Major.

Sitges ofereix avuy sa franca hospitalitat á una munió de forasters que venen á assadollarse de las nostras alegrías y á admirar las nostras bellesas. Tots, sitgetans y forasters, simpatisém com á germans; y en aquets días de transacció de la vida ordinaria, se forma entre tots una homogeneitat de sentiments admirables que vibra en el fons de tots els cors.

Que's refermin els llassos de germanor entre tothom; que Sitges brilli potent y hermosa, oberta á todas las simpatías, sempre grans y afalagadoras, y que'ls sitgetans sempre units, sense divisions de cap classe ni rutinas de vehinat, se aixoplugin sota la ensenya de la patriótica societat. «Foment Sitgetá», quins enlayrats propòsits de engrandir y fer prosperar la nostra vila son dignes de que li prestin sa entussiasta cooperació tots els fills de Sitges.

Que avuy en la festa mascle de la nostra terra, en la festa que fa reverdir un mon de il·lusions patrióticas y fa estimar encare més y més el poble en que's naix, s'acabin per sempre discussions inútils, y units tothom ab santa armonía y ab l'ajuda de tota la distingida colonia veranejant y dels il·lustres hostes que cada día'ns visitan, fem la obra capdal de reforzar la casa payral, de solidificar tots els projectes d'engrandiment qu'han de fer prosperar la vila estimada.

Refermemnos en l'amor á la nostra terra y enlayrém tots el vibrant crit que naix de l'ánima: «¡Visca Sitges!»

LA REDACCIÓ.

AMORS ARTIFICIALS

Allí á lo llarch d'un passeig, la gent apilotada miraba embadalida els fochs artificials. Dalt d'un tablado de fustas, passaba la sombra d'un home, una silueta fantástica de Vulcano casulá, que feya encendre lo que tocaba. Are era un cohet fugint, pujant, rohent com el llamp y desfentse ab llumanetas; are una roda omplint l'ayre d'estrellas, de gotas d'or, de sospirs, de colors, de desmayes de pósta y enlluhernaments d'aurora; are un llumet vermell que's gronxaba per l'espai, com duplant si baixar ó anársen á las estrellas; un espatech, després, de polvorí que reventa, ó un bano de llum estesa, qu'omplía á la terra de claror y feya veurer mil caps de cara enlayre, com árabes extasiats devant del Sol que's aixeca.

Una micá apartats de la gentada, perduts entre la fosca y lluny del mon qu'els volta, miraba els fochs, sense veure'ls, una parella enamorada.

Joves tots dos, parlavan baix, apropets l'un de l'altre com dos pardals arrupits; la mà d'ella entre las d'ell, que l'estrenyía; la orella reclinada á ne l'espall; els llavis prop de l'orella; els ulls mirantse sens repés, y els cors esbategant dintre sa capsa y volguent escapar ab la mirada.

¡De qué habían de parlar, joves tots dos, sino de l'eterna cansó de joventut, de la corrandia eterna, de la copla més dolça de la vida! ¡De qué habían de parlar á sota de las estrellas, l'un prop de l'altre, sino d'aquella llum interior que'ls encenia, d'aquell imán que'ls apropaba, d'aquella empena ubriagadora que'ls tenia lligats ab cintetas de colors!... Parlavan d'amor, y quan no'n parlavan, quan las paraulas s'aturaban conmogudas, un sospir, una estreta de má suau y nerviosa, una mirada arreplegant la claror dels fochs de fora y l'encesa llum de dintre, deya més als dos cors que s'entenían, que l'hermosa lletanía de las paraulas d'amor, curta y sublim com tot lo gran de la terra.

—No tingas por, li deya ell, no passarà lo que tems! No estiguis trista... La festa major s'acaba, pero la festa del meu cor, la hermosa festa que't ting promesa y'm demana la meva ánima, ella vindrá, al ser tú meva per sempre. Molt temps fá que t'estimaba de lluny com s'estima l'esperansa, y fá tres días

que t'ho diuhen els meus llabis, y qu'es torna boig el meu cor al sentirse estimat y enamorat á la vegada.

—¡Ayl, deya ella. ¡Prou es dolça la música de la paraula quan s'escolta ab l'amor que jo l'escolto! Pero, no sé, sento per dintre una veu que'm diu que no't cregui y á pesar meu et vull creurer perque la fé'm dona vida. Acabará aquesta festa y haurá passat com un somni. Tú marxarás á seguir mon, á veure altres festas majors, ahont no podré seguirte ni escoltarte; m'escriurás potser un día — ¡si m'escrius! — fins que no m'escriurás més, y jo'm quedaré recordant sempre la visió d'aquesta hora trista.

—No temis per Deu, vida meva; avans moriré que olvidarte, — digué ell, mentres pujaba un cohet que semblá que xiulaba sas promessas, deixantlo mitj avergonyit.

—T'estimaré ab tot el foch d'un gran amor — repregué. — T'estimaré...

Encengueren una roda. Fochs de bengala, estrelletes y trons ressonaban ab gran estrépit; la roda semblaba boija; tot ressonaba com en mitj d'una batalla; y ell en tant, exaltat pel tiroteo, borratxo d'olor de pólvora, juraba y perjuraba enamoraments eterns, prometía felicitats per set vidas, y, com els fochs, treya llum ab la mirada y rodas d'encesa oratoria ab la paraula

—Demánam el més gran dels sacrificis, dígam que'm mati per tú, dígam que resi als teus peus adorante de jonolls tota la vida. Si un cel tingués, un cel te donaría. Un cel brodat de sols y d'estrellas...

En aquell moment ne plovián. Había esclatat una bomba; tothom feya ¡ah...!; semblaba que's tornés de día, y avergonyits per aquella claror soptada, els dos deixarentse anar las mans.

Sospirá ella, va aproparse ell molt més, y veyent que tornaba la fosca altre vegada, prengué aquellas mans ab més deliri y va amagarhi un petó, aprofitant el soroll d'un fort petardo llensat per una serp que plena de llumets verts, perseguía una poma blava.

Aquell petó va semblar la senyal de comensar l'apoteosis; y ell presentintlo y veyentlo anunciat per las candelas romanas, per un espatech de tiros que's cargolaban enlayre, pujá de tó fins á las notas del més extremat deliri, seguint aquell tiroteo fins á perdre'l mon de vista.

—No sé ahont soch — exclamaba — mentres els fochs aumentaban. Estich bojament enlluhernat. ¿Veus aquells fochs qu'esclatan com un volcá? Donchs encare es més encés el meu amor.

—¡Per aixó temo!

—¿Per qué?

—Perque'l cor m'está dihent que'l teu entussiasme será també artificial, y, com l'altre, s'apagará de sopte.

—No vulguis veurer la fosca, vida meva. Mira enlayre y emborratxemnos de goig.

¡Qué hi fá lo que té de venir, si 'l present ens enamora! Ahont son las tenebras que t'espantan, quan la llum vessa en espléndida cascada. Gósem y enlluhernemnos y morim com papallonas contra els vidres de la llum.

Miraren extasiats enlayre, prenent l'última beguda. Dalt del castell feya el plé l'apoteosis. Un bano de cohets sortia com estrepitós volcá, pujaba ab cent raigs d'espurnas, y s'obria las alturas. Glòps de foch, torrents de lava, bocanadas d'arc-iris s'encenfan com una boca de cel y rajaban á dolls, en pluja estesa. Era un astre que's fonia, un ruixat de claror qu'enlluhernaba, la darrera extremitat d'aquella festa, el cop de gracia qu'encengué el cor d'aquells dos enamorats, que li arrancá promesas á n'ell y juraments d'últim acte; y deixá entreveure á n'ella finestras ab paissatjes d'esperansas, núvols color de rosa sobre un fondo de ventura.

Pero ¡ay! la festa major s'acabava. Després d'aquell desmay, apoteosis obert ab tant d'esclat á la llum d'un foch de bengala, la gent se'n anaba poc á poc. Tot era vert á la claror d'aquella ruhenta llum, tot era funerari, tot senyalaba que moria alguna cosa. Els plátanos semblaban abrets de guardarrupia, las caras tenian el color vert de la mort, las casas recordaban las tombas vistas ab claror de lluna y el cel s'enfonzaba negre com el manto endolat d'una desgracia.

Lentament va apagarse aquella bengala; es va veure passar l'ombra d'un home á dalt del catafalch dels fochs y tot va quedar á las foscas. De tant en tant, de las torretas del lluny, pujaba algún cohet sobrer, primet y esllanguit qu'es correntse per la fosca, treya allí dalt, lo més amunt que podia, una pobre llumaneta, torsaba el coll tristement y deixaba anar una canya; aquí y allí es veya algún fanalet de paper, fent més angunia que llum, morint poc á-poquet al llindar d'una finestra; dalt d'una torre quedaba encare un vas d'oli agonitzant solitari; explotaba algún petardo, ploraba un acordeón mitj ensopit y cansat, y la gent desfilaba poc á-poc com si vingués d'un enterro.

Semblaba, sí, caminant ab el cap baix, sense alegrí, que vinguessin d'enterrar alguna esperansa, una il·lusió qu'havía mort lentament; un ¡ay! de festa per tot un any de treballar y de partir; el goig passat ab sa crudel rapidés deixant els cors desmayats; l'aixordament de l'alegría entrevista y la visió d'un pervindre llarch y somort com un camí sense fitas. Tothom callaba, tothom caminaba d'esma, ab l'estrany aturidiment d'un cert desconsol á la cara; tothom s'acurrucaba á dintre de casa seva y sota del ample espay sense llums, sense soroll, el paissatge reprenia els seus dominis; las estrellas parpallejaban llumanetas colòridas, els núvols segufan el seu camí misteriós, el mar rondinaba al lluny y la terra resaba las oracions de la fosca.

En mitx d'ella, es quedaren els pobres enamorats.

Presentfan tots dos que la festa se 'ls enduía l'alegría, qu'aquells fochs mentres duraren habían mantingut el caliu del entusiasme y que un cop morts apenas deixaban cendras; comprenfan que lo cremat massa depressa no deixa rastre á la memoria y que aquell esplet de passió, moria artificialment, com un castell de paraulas.

Tenían que despedirse y ja no sabían qué dir. Tot ho habían gastat en poca estona. Miraren d'esma el castell y vegeren que de aquell gran apoteosis no'n quedaba més que un blé sospés d'una roda que's gronxaba, un

ELS HOMES PREDILECTES DE SITGES

Dib. de R. Casas.

DOCTOR BARTOMEU ROBERT

blé que moria poc á-poc, un blé trist com un llumet de cementiri.

Era l'hora, y's van donar la má. Ella trová la d'ell freda com glás. Sense dir una paraula va comprendre la fredor, y per sas gal·tas apagadas s'hi van escorre dos llágrimas que foren la darrera despedida.

SANTIAGO RUSIÑOL.

Enllá de la pineda atapahida,
com si dormís s'extén l'estany tot blau.
Sempre en las horas tristas de ma vida
prop d'ell hi he trobat pau.

Sembla un mar petitet que Deu un día
hagués fet pels aucells y papellons;
y aixís com en el mar van-fent sa via
naus pesantas com móns,

del blau y quiet estany tan sols ressalta
bressolantse suau y mansament
alguna que altra fulla que malalta
li hagi portat el vent.

R. SURINYACH SENTÍES.

Sitges, Agost de 1901.

Els homes predilectes de Sitges.

Ho son els il·lustres catalans ab quins retratos honrém avuy las nostras columnas

En Robert y En Rusiñol no necessitan biografias y mehos aquí ahont cada sitgetá 'ls coneix ben á fondo y senten per ells el respecte y admiració á que son acreedors els que honrán á la patria en que naixqueren, els que la glorifican y han cimentat sa historia.

¿Quí es el sitgetá que no sent en son cor un xardorós entusiasme al veurer cada día més gloriosos els seus noms? ¿Quí es el fill d'aquesta vila que ha deixat de rendir l'homenatge grandíós á que son mereixedors?

El doctor Robert, l'apóstol de la ciencia de curar, ¡quántas y quántas vegadas no l'hi hem estrenyat la má ab agrahiment al fer reviurer á sers estimats que s'anavan morint! ¡Quántas y quántas vegadas la seva ánima bondadosa ha aixugat llágrimas amargas d'alguna mare afligida, y la nostra vila, quántas vegadas no ha rebut la seva generosa cooperació en las empresas nobles que s'han desenrotllat, y are, darrerament, quín tribut d'agrahiment tant immens sentim per ell al fer cessió al poble de Sitges del magnífich Saló Consistorial! ¡Y quánt y quánt esperits ha fet reviurer á la idea patriótica que té de salvar á Catalunya ab sa brillant y gloriosa carrera política en defensa y propagació del ideal per nosaltres tant estimat y per quin suspirém ab anhel inquebrantable, l'autonomía de Catalunya!...

Y En Santiago Rusiñol, l'amich de l'ánima de tots els sitgetans, ¿quí es á Sitges que no'l coneix íntimament? ¿Quí es que no ha admirat la seva ánima generosa, plena de poesia y d'un fervent entusiasme pera nostra vila? El seu «Cau ferrat» y las festas artísticas per ell iniciadas, han dignificat

tant al nostre poble, qu'ellas solas ja omplan una de las páginas més gloriosas de la historia de Sitges.

Estimemlos als nostres homes predilectes y seguim amorosament sas petjadas; que'l poble qu'honra als patriotas que'l dignifican, s'honra á sí mateix.

R.

Sitges y Agost de 1901.

Recorts de Festa Major

(DEL NATURAL)

Era una tarde del endemà de la Festa Major, quan encare tot era festa y alegrí y boy se respiraba la furtor de la pólvora, y els oïdos estabàn plens de tota classe de música bullanguera del día avans.

Han passat alguns anys y ho recordo com si fos are mateix. Aquell día, com de costum, tota la vila en pés havía baixat á la Ribera pera presenciar las carreras de bicicletas y altres diversions que allí debían tenir efecte. El mar estava silenciós y las onas sense rompre anavan morint arrán la platja. El cel estava seré sens que cap petit núvol impedís véurer un horitzó despejat, ahont se podían divisar unas petitas barquetes que com blancas gavinass s'allunyaban lluny, molt lluny, fins á perdrers de vista... Era un día hermós que convidaba á esplayarse devant la Naturala, y feya reviurer l'ánima encongida per remontarse á las ilusions més grans de la vida y donar aixamplitut al cor.

La festa comensá ab els acorts de las músicas, y tota la gent s'atansaba cap el passeig pera véurer al que sortiría *vencedor* de la primera carrera, quan tot d'una, las campanas de l'iglesia feren senyal de morts, que quasi ningú va ferne cas, y la festa anava fent el seu curs. Al cap de mitj hora més tart, las campanas doblaren altre volta á morts, y pochs moments després creuhaban per baix la Ribera un capellá y un escolanet ab la creu dels albats, que anaban á buscar un mort. — Molts se preguntaban — quí debía ser aquell mort que tant pobrement anaban á buscarlo, — ningú sabia respondrer á tal pregunta; altres deyan: pobre home! morirse en un día de festa major, es una viva llástima. Tothom hi deya la seva, pero ab una indiferencia y fredor qu'esglayaba solzament de sentirlos, sens que cap d'aquellas paraulas respirés ni una alenada de sentiment, tant sols s'hi veyá una mera curiositat com qualsevulga altre cosa.

Al cap de poca estona torná á passar el capellá que anava cantant las absoltas ab veu molt baixa y l'escolanet ab la creu *terciada* al coll; després seguía el mort qu'anava amortallat en una caixa de fusta, quasi quadrada, pintada de negre, ahont encara s'hi veyan alguns blanchs que la brotxa no hi había fet feyna; seguía al darrera el fill del difunt que ploraba á llágrima viva, y alguns amichs plens de condol. Al pararse la comitiva fúnebre en una cantonada dels carrers pera rellevarse els portadors del difunt, la gent de més aprop se descobriren, pero els més, qu'estaban en el mitj de la festa y del bullici, varen véurer passar aquella trista cerimonia com si tal cosa. Aquella massa humana entregada als goigs de la vida, no va fer cap moviment de sorpresa devant de aquell quadro tant desconsolador; la vanitat, mare del orgull, tapa moltes vegadas els ulls y no deixar véurer las miserias dels altres. Els crits del bullici ofegaban els plors del fill y l'opaca veu del sacerdot que ab pas molt viu anava fent la seva via.

¿Quí era donchs aquell mort incógnit que passaba desapercebut de tothom?

Al fi va averiguarse que no era cap millonari, sinó un trist obrer qu'havía mort físich de resultas d'haver fet massa estragos en el treball: una víctima com moltes altres; el pobre havía anat sempre á jornal y com el guany no l'hi bastava pera satisfer las necessitats de la muller y dels fills, va pensar que tal vegada anant á *preu fet*, l'hi sortiría millor, y va posarse á treballar de ferm; y á forsa de derramar molta suhor y perjudi-

cantse molt la seva salut, va lograr obtenir algún petit augment en el salari. ¡Ditxosos *preus fets*, y qué'n fan de mal á l'humanitat!

L'alegría d'aquella casa va durá molt poch perque al cap de pocas setmanas aquell marit modelo, dotat d'una naturalesa forta y robusta, havía fet sanch per la boca, aquella tosseta fonda no l deixaba may, sempre anava perdent las forsas. El pobre patía de

ELS HOMES PREDILECTES DE SITGES

SANTIAGO RUSIÑOL

Dib. de R. Casas.

(De Pel y Ploma)

dúas maneras al veurer que ja no podía guanyar res pera alimentar la familia y també per ell mateix, que no podía medicarse com la seva enfermetat necessitava per la falta de recursos.

Els seus companys de treball prou li donavan ánimo y l'ajudaban ab suscripcions totas las setmanas, que s'ho treyan de la boca pera donarho á n'ell; pero no va val-

guerhi res; el mal feya son curs, y el pobre, ab el cap ben seré, sufría molt al veurer que anava deixant aquest mon y ab l'estat que deixaba la seva familia...

¡Pobre obrer! ¡Y qué n'es de trist aquest mon! Pels uns tot, y pels altres res...

El día de Sant Bartomeu, al matí, va entregar l'ánima al Creador.

¡Que Deu l'hagi perdonat!

Encare l'enterro no havía entrat á l'iglesia que las músicas altre volta reprengueren las sevas alegres tocatas, que s'confonían ab el tétich só de las campanas que ab sos pausats tochs de ning... blom... arribaban á deixarse sentir en mitj del bullici, ahont tenfa lloch la festa.

Vingué la nit y aquell lloch d'esbarjo va quedar tot desert y quiet, pero en mitj de aquella quietut, se sentían d'una casa molt prop els planys d'una dona dolorida...

Aquella dona, era la viuda d'aquell obrer que junt ab els fills ploravan la mort del espós y del pare, d'aquell pare que ya no veurían may més... may més.

JOSEPH DÍAZ BLANCH.

MALALTA

Quan te veig al balanci
ab desmay arredossada,
sense forsas lo teu cos
y com palmera vinclada,
sento congoixa d'esprít
y en mon cor una punxada,
sento gran pena, amor meu,
per ton dolor amargada.
Sostinguda per la má
tens la testa declinada
y apugat lo foch ardent
que brota de ta mirada;
tos llavis sense carmí,
tas galdas sense rosada,
sense lliris lo teu front
y ta veu tota apagada;
presa't tenen vius dolors
com aucella barrotada,
y á l'amargura del cos
hi tens l'ánima lligada.
Perçó al veure't, amor meu,
malalta y aclaparada,
y asseguda al balanci
ab desmay arredossada,
per curar ton viu dolor
joh dolça y bella estimada!
de mon cor tota la sanch
jo't donaría plegada.

RAS.

Sitges, Agost de 1901.

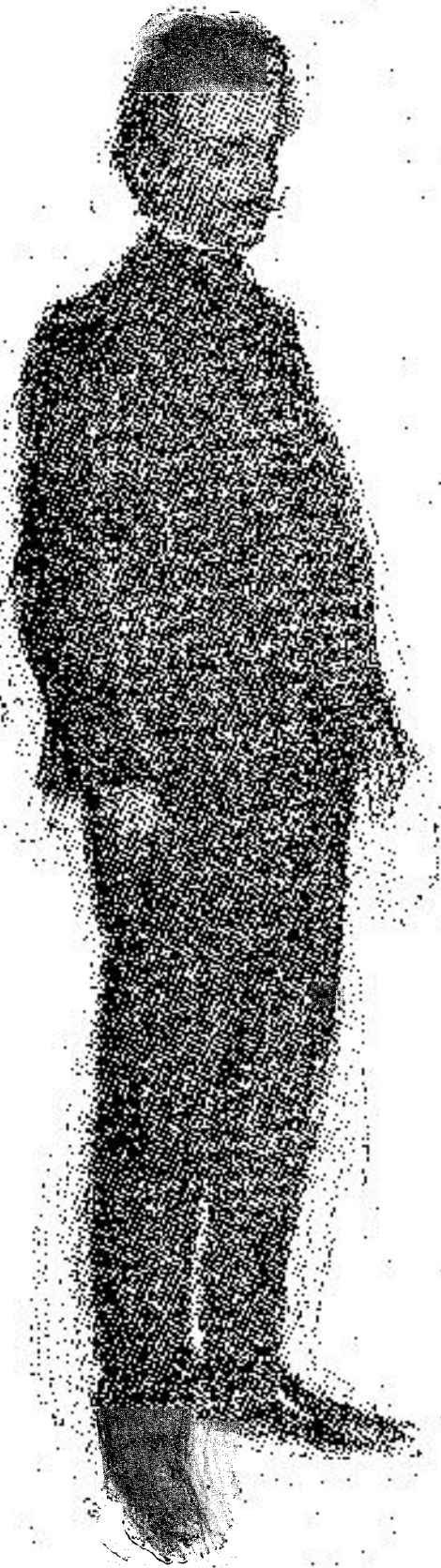
APUNTE A LA PLOMA

Moltas vegadas, en aquells ratos de *spleen* en que s'obra inconscientment y en que com agotadas las energías se senten desitjos vags de cosas inmaterials y res de lo que ns volta ens sembla tangible, deixo que *la gran boija*, — la imaginació, — somníhi desperta y teixeixi y capdelli ideas tota sola, sense que hi intervinga lo *sentit lògich*, — lo raciocini — com si las debilitats y las forsas que inevitablement portém á dintre obressin per compte propi, deslligadas per complert de la voluntat.

Y en aquestos moments de fantasía pura, de somni afalagador, desordenat pera donar descans á la obligació social d'obrar lògicament y ab ordre, m represento molts cops lo que no té vida ab exuberancia d'existencia, lo inmaterial com cosa vista, y atribueixo sentiments y sensacions á lo que es solsament materia, deduhintha de la impressió que tot alló produheix en mí.

Aixís, per exemple, moltes vegadas m'he imaginat devant d'una *rosa the*, que aquella

flor es una flor trista, que'l seu color es un color malaltís, com de noya tísica quan més espléndida es la seva hermosura; devant d'un clavell vermell aparellat ab la freda gardenia, m'ha semblat una flor enamorada declarantse á sa estimada plena de perfums que entèrboleixen lo pensament, y sempre, sense

ENRICH MORERA

Dib. de R. Casas.

(De Pen y Ploma)

volguer darinen compte, he sentit tristesa al veurer la rosa the, y m'ha fet llástima l'enamorat clavell.

Aixó mateix qu'he sentit al mirar las flors atribuhíntlashi sentiment; hõ he sentit, y en major escala, pels pobles ó vilas hont he viscut ó he visitat, encar que sia una sola vegada.

Tots ells han deixat en mí una impresió fonda, de simpatía unas vegadas, de tristesa ó de repulsió altres, y com si ls pobles fossin sers humans, els hi estimat ó ls he aborrecut com amichs del cor ó enemichs repugnants.

Sitges, ha sigut de totas las vilas, potser, la que més m'ha impresionat favorablement á lo que'l meu desitj íntim volfa, fugint cansat de las grans ciutats, d'aquestas ciutats ab *ensanche*, fetas ab planos y arquitectes y horrorosa simetría.

La primera vegada que vaig veurer Sitges, m'va passar lo que ns passa devant d'una persona ab la qu'hem d'intimar molt, que, sens explicárnosho, sentim per ella una

atracció com d'amor y de respecte, tot á l'hora; una sensació massa respectuosa per un amich, massa amistosa per ser de respecte.

Y al trobarme á la vila, la gran boija, va comensar á volar y m'satisfeya la simpatía que per Sitges havia sentit perque m' semblava que també'l poble m'estimava á mí, y que sense jò dirho, la vila coneixia la meua simpatía y la impresió que m'havia fet.

Y es que Sitges, me la imaginava y me la imaginó com una dama filla del mar, nascuda d'aquellas onadas plenas d'escuma cantant cançons plenas de frescura, com una fada nascuda del petó que cap al tart se fan lo cel transparent y la mar blava confonentse en l'horitzó en estreta abrassada d'enamorat.

Sitges es la dama del mar, la dama somrihent sempre, perque la mar no está trista may; y li besa ls peus cada día ab rialladas d'aygua.

Me'n recordo d'altres pobles, que, aixís com Sitges m'sembla una espléndida dona de sobirana hermosura vestida ab son ropatje de blancor de líri d'aygua, aquells me semblan vells, que no tenen d'aquest mon més que ls recorts de passadas penas y passadas angunias, vells, tristos y plorosos, encorvats y ab la cara torrada pel Sol y plena d'arrugas. Aquesta impresió m'fan eixos pobles crescuts entre montanyas, sechs y bruts, ab las teuladas foscas, ab grogor de rovell y vert térbol, y las casàs vellas, descoloridas, com si per las fatxedas hi hagues sin fet regarots de llágrimas las gotas d'aygua de la pluja del cel.

A Sitges la pluja del cel no hi deixa rastre, ni descoloreix la blancor esmaltada de las casàs, aquella blancor hermosa de la vila blanca.

Per mí Sitges es la vila somrihent, la vila que se somnia cansat de la fredor de la ciutat gran, la vila que té l'encant del cel transparent y l'atracció de la mar blava.

J. M.ª JORDÁ.

FESTA MAJOR

Cinch días de festa, de Festa Major;
bullici, gatsara, vessant fruició;
músicas, grallas omplenan l'espay.
¡festa com may!

¡Oh Sitges aymada, mirall de blancor,
qué gran es ta festa, ta Festa Major!
Tens Prado y Retiro per goigs y plahers
d'amichs forasters.

Tens platjas que forman de cel un trosset;
passeig tens bellíssim del Docte Robert;
palmeras, baladras enjoyan son curs;
¡qu'hermós son concurs!

T'admiro y t'enlayro ab ánima y cor;
en jorns delitosos de Festa Major,
ta sang catalana, te fa tant més grant,
anant sempre avant.

FRANCESCH HUGUET Y MAINER.

Sitges, 23 d'Agost de 1901.

LA MATINAL

La «Matinal» passa vibrant, aixoplugadora, bronzint aleteigs de gegant y espargint per la vila una extremitat xardorosa, engendradora de la essencia del mateix poble.

La «Matinal» ab sa empenta mascle, plena de colorit y de poesía fortificant, deixondint á la vila envers la diada poderosa que caracterisa al poble fort, es un símbol lluminós y encisador, que magnetisa á tots els sitgetáns.

Aquells balls populars ab sa colorayna vistosa, aquella música estrident y aquells exercicis robustos y ondulants, com de cosa que's torsa pero que no's romp, aquell conjunt potent y atronador que con mou desde lo més íntim, es com el crit d'un poble que viu, com la campanada magestuosa qu'evoca la nostra existencia y fa aparéixer allá al lluny un signe d'esperansa per la vila, de que's regeneri y's dignifiqui.

Es una visió patriótica qu'encoratja als defallits. La «Matinal», ab sa irradiació d'armonías vibrants, es un avís enlluernador de que Sitges té de viurer forta y gran, desenrotllant tothom la energia patriótica.

No la perdém la «Matinal» que es una esperansa vivificadora.

RAFAEL FONT.

Sitges y Agost de 1901.

SITGES

Qui no ha vist á Sitges
Tal com l'he vist jo,
Una nit de lluna
Dalt del torreó
Que'l Cau Ferrat vetlla
De nit y de jorn,
No ha vist panorama
Més bonich al mon.
Sembla un clàp de lliris;
Un cistell de flors,
Ab sas casàs blanques
Com á borrellons.
Eixint mar enfora
Quant se pón lo sol,
Al zim-zam de l'ona
Que bressola ls bots,
¡Quín mantell de porpra
Lo del horitzó!
Núvols d'or y grana
Y esclats de colors;
Tintas irisadas
Y boyrinas d'or!....
Las velas llatinas
Passan en estols,
Com vols de gavinas
Y esbarts de coloms!
Quant la nit se n'entra,
Tot es misteriós,
Y ls fanals s'encenen
Tot poquet-á-poch
Semblan uns topacis;
Semblan ulls de foch.
Desde la Ribera,
Passeig deliciós,
Se senten á bordo
D'una embarcació
Cruixits de cordatje
Y accents de cansó
Trista,.... melancólica,....
Un eco tant sols,
Pot ser d'anyoransa,
Pot ser de dolor....
Qui no ha vist á Sitges,
No ha vist res al mon.

JOÁN RUÍZ Y PORTA.

* * *

S'estava tota sola en el seu quarto
llegint ab gran fruició
un llibre d'amorosas poesias
d'un celebrat autor,
quan jo vareig entrarhi de puntetas
per pò de fer soroll,
á temps que ella en veu baixa, pronunciaba:
—¿Qué cosa es, donchs, l'amor?...

Acostantm'hi lleuger com una dayna,
sentintme batre'l cor,
en sos llabis rosats—niu de doluras—
vaig ferli un fort petó,
repetintli després ab gran tendresa:
—Aixó, videta meua, aixó es l'amor.

GUILLÉM TORRES.

Vilanova y Agost de 1901.

RÀPIDA

[Festal...]

Ja hi som. Avuy es la festa més gran que conhou al poble. La festa popular per excel·lència, l'esglayadora de l'esperit.

Festa pagana de bullici y cançons, música y pólvora.

Per tot s'ouhen instruments diversos, escampant arréu goig y alegria.

Es un dia de desvetllament de l'ensopiment aclaparador de tot l'any.

Es dia de festa, de festa senyalada en nostres tradicions y costums; festa encisadora la que 'ns retorna el goig a la vida y els sentiments al cor; la que 'ns fa sentir el recort de nostres antepassats, y la que 'ns porta una alenada de vida catalana. Per aixó es molt més bonica la nostra festa major, per l'amor a la terra que despedeixen totes las sevas manifestacions.

Debém conservar-la pura y sens falsificacions, que si aixís la conservém, gaudirém sempre de bons recorts y ens farém mercedors al agraïment dels nostres antepassats al conservar-la.

BARGAROLA

Aném, aymada meva,
propet del mar,
y allí podrém sens treva
nos estimar.
Sentats damunt l'arena
de coló d'or,
sabré dirte, ma nena,
lo qu'es amor.
Mos dits en tas manetas
entrellaçats,
mos ulls en tas ninetas
tindrè clavats.
Ma boca a los teus llavis
tant rebufons,
donará sens agravís
mils de petons.
Te faré a cau d'orella
y ab dolç parlar,
la promesa més bella
que's pot donar.
Lo goig qu'experimento
te diré allí
quant foll d'amor te sento
ben prop de mí.
També la melangia
y 'l sentiment
que lluny de tú, m'aymia,
lo meu cor sent.
Quan lo teu cor glatixca,
lo meu també;
quan ton esprit patixca,
jo patiré.
Units d'aytal manera
d'ánima y cos
un sol, nena encisera,
serém los dos.
Y la lluna argentada
ab son mantell
en l'ona reflexada,
fará més bell
nostre idili poétich
qu'en eix esplay
deixondará patétich
per l'ample espay.
Ben prest, aymada, vina
propet del mar,
y aixís podrém, ma nena,
nos estimar.

s. CONTIJOCH Y MARTÍ.

Agost de 1901.

MATINEIJANT

Quant tot just l'aclaparadora envolcalla de la fosca anava fonentse poch a poquet per deixar entreveure la falaguera riulla del reïure de las cosas, que ja'm besaba el pri-

mer oreig matinal sota un brancam febrós y de fullas tremolosas.

Sobre la molça tendrívola y fresca, oviraba la melangia incomprendible d'una sens igual puresa acompanyat de amichs meus que també pensaban esbargirse y ser feliços ab la dolça parla del ésser.

Las impresions agradables del matineig ens obligaren a seguir freqüentment nostres passetjos a fora y sempre 'ls feyam al mateix lloch, escullint per coberta l'espés brancam d'aquell arbre hermós que ja estimavam. ¡Quina tendresa més dolça s'hi respiraba sota aquella verda fullaraca de benhaurada esperança! Hi anavam quasi bé tots els matins, quan encar cantaban las aucellas l'alegría del despertar, ovirant la blavenca celistia que 'ns atreya y que juntat ab l'ample infinit del bell paissatge ens allunyaba del poble sens anyorar-lo. Eram prou feliços absorvent l'éter puríssim del sentiment y cada sospir nostre, alenaba una paraula de recansa qu'enriquía els tristos fulls del llibre aymat de la vida.

Aquella esglayadora recordansa voldríam sentir-la encare, per aixemplar la nostra ánima ab sa bellesa. Ella ens recorda la quietut solemne de las cosas y els prechs festosos de la consoladora poesia, solzament interrompuda pel gronxament de las horas que allunyantse envers l'espai, fugían molt endins nostres ilusions naixentas. Res hi fa qu'ellas fugin si encar ens resta l'esperit confortador de nostra terra; y mentres un sol arbre ens fassi sombra y glateixi un sol cor per Catalunya, hi haurá eix noble carinyo y admiració tan mal descrita.

JOÁN CATASÚS.

Sitges, 22 d'Agost de 1901.

ÍNTIMA

Si com l'au que lleugera volada
n'enprén, ma estimada,
podia volar,
y al trovayre de prats y boscuries
fent dolces canturies
pogués imitar,
plé de goig lo meu cor, vida meva,
voldria sens treva
vení al teu balcó,
y ab amor pantejant d'alegría,
per tú entonaria
sentida cançó.
Del teu rostre diví la bellesa
voldria ab tendresa
cantar eternament,
del teu rostre que envejan les fades
dels boscos y prades
portadas pel vent.
Del teu cos, nina hermosa, encisera,
la esbelta palmera
no té la ufanó,
ni les ninfes la teva hermosura,
la neu ta blancura,
la rosa 'l coló.
Son tos llavis oberts com rosella
de fina poncella
d'aroma diví;
de rosada, son com tes dentetes,
les fines gotetes
al caure 'l matí.
Ets més bella que l'astre del dia,
y ab vera follia
com idol t'ador;
jo t'estim' com l'avar sa riquesa,
lo rey sa grandesa,
com l'ánima al cor.
Jo t'estimo y voldria cantarte,
per tot alabarte,
nineta, ab delit;
jo voldria cantar com l'aucella
més gaya y més bella
per tú dia y nit.
Mes si'm manca una veu afinada
y un'arpa daurada
per ser trovador,
t'ofereixo ab amor, vida mía,
mon goig y alegría,
mon ánima y cor.

ANGEL CERVERA SEGURA.

Barcelona, Agost de 1901.

COPS DE FALS

La setmana passada no varem poder publicar el programa oficial de la Festa Major, perquè segons els individus de la Comissió de festetjos faltaban alguns petits detalls.

Donchs bé; si vostés son llegidors de *El Eco de Sitges*, ja haurán vist dit programa oficial, si, oficial, ocupant tota la primera plana.

Podrán dirnos que faltaba saber qui seria el pendonista. Pero agafín y cotejin el programa del Ajuntament y el d'*El Eco* y fixintse en que las paraulas, una darrera l'altra, son exactament las mateixas; fins hi há las mateixas fal-tas y equivocacions.

Y are vostés judiquin. Si la Comissió n'es l'autor, ¿per qué aqueixas diferéncias? ¿Es l'*Eco* el *Boletín Oficial*? No ho podem créuer. Y en cas contrari, queda demostrat que 'l referit periódich s'ha propassat en las sevas atribucions, fent responsable en aquest assumpto a la Comissió de festetjos, a cambi de sa *extensa y variada informació* (!).

Y tanco la present crónica copiant textualment un párrafo del oficial programa y que diu aixís:

«Acabat l'ofici, les musiques y muxigangues
acompanyarán a la popular Corporació Muni-cipal».
¿Popular!?

Vaja, prou per avuy, que estém en plena Festa Major y ab un *cop de fals* ja estém llestos.

D'EVL.

ENRICH GRANADOS

Dib. de Casas.

(De Pel y Ploma)

APELES MESTRES

*Dib. de Casas.**(De Pel y Ploma)*

NOTICIAS

Ab motiu de celebrarse avuy la Festa Major de aquesta vila, hem adelantat un dia la publicació del BALUART DE SITGES.

El pendó de Sant Bartomeu ha sigut confiat al distingit compatriota l'Excelentíssim Sr. D. Joan Bofill y Llopis, diputat provincial d'aquest districte, essent cordonistas don Joseph Alvarez, diputat provincial y don Carlos de Moy, exdiputat a Cortes.

Acompanyarà al pendó la banda del Regiment de Albuera qu'arribarà en el tren de dos quarts de quatre, la qual farà *pasa-calle* y després obsequiarà ab serenatas al senyor pendonista y autoritats locals.

Havent entrat ja en premsa el número passat y per ser molt avansada la hora, no poguérem donar compte de la festa íntima que va celebrarse en la rica y suntuosa morada del molt digne compatriota l'Excelentíssim Sr. D. Joan Bofill y Llopis, ab motiu de celebrar els seus dias la seva esposa, la distingida dama donya Joaquina Compte.

Els salons de la casa Bofill, estaban ricament adornats d'artístichs tapisos y quadros al oli de celebrats pintors, haventhi infinitat de luxosas lámparas ab gran devassall de llum; l'espaiós jardí també estava tot il·luminat ab globos y altres aparatos.

Las simpáticas y hermosas senyoretas, adornadas ab las millors galas, contribuïren a donar més esplendor a aquella festa íntima.

Allí varem veure a moltes distingidas families, entre las que recordem las de don Albert Monteys, Farreter, don Joan Bofill (fill), Conte de Moy, don Lluís de Dalmau, Mas y Fondevila, Alvarez, Llopis, Ros, Robert, Cardó, Amell, Ferrer y Huguet y altres que no recordem en aqueixos moments.

La banda del «Prado» dirigida pel seu mestre don Joseph Carbonell, va interpretar ab gran ajust las composicions següents: *L'Euterpe*, *Il Puritani*, fantasia de clarinet, executada ab molta destresa per l'apropiat jove Camps y *La Vestal*, fantasia de saxofon, executada pel professor don Artur Oro, que va ferho ab suma facilitat. Totas las pessas foren molt aplaudidas.

La familia Bofill, estigué molt complascenta ab els convidats, als quals ls fou servit un espléndit lunch, aixís com també l'enyor Monteys, que no deixà ni un moment d'atèndrer a tots quants hi assitiren.

La festa resultà del tot agradable.

L'Agrupació Catalanista, celebrarà l'vinent diilluns, dia 26, a las cinch de la tarde, una gran vetllada literaria-musical, que promet resultar molt lluhida.

Sabém de bona tinta que l'diputat per aquest districte don Joan Ferrer Vidal y Soler, ha presentat la dimissió ab caràcter irrevocable.

El dimecres passat s'estrenà al teatre Novedats de Barcelona la comedia en tres actes d'En Rusiñol, *Llibertat*, traduïda al italià per D. Alfred Sainati.

La obra tingué un éxit immens y espontani, tenint de sortir l'autor una infinitat de vegades a las taulas pera rebre las aclamacions del públich que, encisat per las filigranas de la producció y per son fondo social plé d'humorisme sagnant y ab ideals redemptors, sentia vibrar fonament una munió de sensacions delicadas y entussiasmas.

La interpretació sigué excelent, presentant la companyia un conjunt tant plé com pocas vegades s'hagi vist. La Vitaliani estigué admirable, obtenint grans ovacions durant tota la representació.

Felicitat de tot cor al amich Rusiñol per l'èxit de la seva obra.

En el ball públich que avuy tindrà lloch al «Retiro», executaran el programa la banda de Albuera y la que dirigeix el senyor Ayné.

En las carreras de cintas que s'celebraran en la tarde del diilluns a la Ribera, se repartiran premis oferts pel «Foment Sitgetà», Ajuntament y las societats recreativas.

Entre las moltes felicitacions qu'hem rebut per la publicació del BALUART DE SITGES, hi ha que fer constar la atenta carta del digne diputat provincial per aquest districte y entussiasa autonomista D. Pau Barbé y Huguet, y que ns prenem la llibertat de reproduir a continuació:

«Sr. Director del BALUART DE SITGES.

«Molt senyor meu: Ab gust he vist la aparició del nou periódich BALUART DE SITGES que ve a representar en nostra encontrada una idea tant afi ab la que desde hoy he vingut sostenint. No com a Diputat Provincial solament, com a particular persona, contéu ab ma bona amistat, ab aquella amistat que fan contraure la comunió d'ideas y la identitat d'aspiracions y sentiments.

«Catalunya autònoma volém vostés y jo. Jo la voldria també ben lliberal. Si'l BALUART la recobrés aixís, si l'arranquessim entre tots del jou central pera ferne una matrona d'esperit expansiu com ho requereixen los temps y la justicia, iqué més voldriam los catalans!

«Disposi de son afm. servidor q. l. b. l. m.,

P. Barbé.»

Agrahim fondament las manifestacions del distingit amich senyor Barbé y pot contar ab nosaltres en tot quan convingui pera la prosperitat d'aquesta comarca y pera trevallar per l'autonomia de nostra terra.

Dijous passat, a las deu del matí, lo molt il·lustre senyor rector Dr. D. Joseph Bricullé, per delegació especial del molt il·lustre senyor Vicari Capítular de la Diócesis, consagrà la campana que té d'anar col·locada al cimbori de la nova iglesia de las germanas Concepcionistas. Foren padrins de la mateixa, el Excm. Sr. D. Francesch de A. Batlle y Gené y sa senyora esposa Na Rita Vías y Camp de Batlle. La cerimonia fou molt solemne. Tingueren a bé posar a la campana los noms de Rita, Francisca y Josepha.

Los lluisos d'aquesta vila, ab motiu de la Festa Major, demà diumenge, a las quatre de la tarde, en lo seu local de la Plassa de la Constitució, celebraran una funció lírica dramática, posant en escena las duas bonicas sarsuelas del teatre catòlich, *Los bandoleros* y *L'alotjat*.

L'entrada será per invitació, y per rahó de lo reduhit del local, té que ser rigurosament personal.

Ahir, divendres, en el tren de dos quarts de quatre de la tarde, arribà de Barcelona el il·lustre Canonge de Vich mossén Collell, que ve a fer el sermó de la Festa Major.

A l'estació anaren a rebre l'il·lustríssim Alcalde don Miquel Ribas, el Rector don Joseph Bricullé, el vicari de la parroquia mossén Cosme, don Bartomeu Carbonell, primer tinent d'Alcalde, una comissió de l'Agrupació catalanista, la redacció del BALUART DE SITGES, els senyors Bofill y Llopis, Bonaventura Robert y altres distingidas personas que varen acompanyar al molt il·lustre hoste català fins a la casa rectoral. Allí el senyor Rector va donar las gracias a tots els presents, y després de conversar breu rato, ens despedirem de mossén Collell, desitjantli que l'estada que fassi en nostra vila li siga del tot agradable y de la qual pugui endur-se'n records grats y ayres purs que sanegin la nostra aymada Catalunya.

Hem tingut el gust d'abrassar al nostre estimadíssim amich don Frederich Boix, president del Centre Catalanista de Santiago de Cuba y que acaba de arribar d'aquella isla, portantnos gratas impresions d'aquella patriótica societat y dels fills de Sitges que n'orman part.

Donem la més coral benvinguda al amich Boix, desitjantli moltes felicitats durant sa estancia en la seva patria.

El dimecres passat, la banda del senyor Carbonell donà un concert de nou a onze del vespre a la Ribera, quin punt se vegé concorregudíssim, passanthi un rato deliciós.

La comissió organitzadora d'aquestas agradables vetlladas, ne donarà d'altres en la vinent setmana, quin programa interpretarà la banda que dirigeix el senyor Ayné.

Ab sorpresa hem sapigut el traslado del quefe de estació don Joan Peris Flass, lo que sentim per las bonas dots y qualitats que adornam a dit senyor, alegrantnos, en cambi, per son merescut ascens.

Ha sigut nòbrat pera sustituirlo don Raymond Mieres, quefe de la estació de Calafell.

El diumenge passat la companyia que dirigeix el primer actor senyor Espejo, va representar al teatre del «Retiro» la bonica comedia de don Eusebi Blasco, *Los dulces de la boda*, quina interpretació resultà molt ajustada.

La concurrencia va aplaudir de debó a tots els artistes.

A yeurer quin dia despertarà el poble de Sitges y donarà més vida als teatres com en altres temps, perque com enguany no haviam vist una decadencia tant gran als espectacles públichs.

La vetllada del «Prado» del diumenge passat va resultar molt lluhida y animada, agradant molt un escullit programa que interpretà la banda del local.

Galanment invitats pel seu duenyó un dia d'aquesta setmana varem tenir el gust de visitar l'establiment d'ebanisteria de nostre amich y compatriota don Joseph Parera, ahont varem tenir ocasió de poguer veurer exposat pera la venda un quadro al oli de grans dimensions, degut al pinzell del infatigable y distingit artista d'aquesta vila y amich nostre don Joaquim Miró. No podia escullir el senyor Miró un assumptó més simpàtic pera presentar la seva obra y fer reluhir els seus mèrits d'un gran artista que com a tal havém tingut ocasió d'admirarlo moltes altres vegadas.

Recomaném el meritíssim treball als nostres llegidors y felicitém al amich Miró per la seva acertada execució.

El divendres de la setmana passada va entornar-se a l'Habana nostre benvolgut amich y compatriota don Joan Soldevila que va ser enviat a buscar ab tota urgencia per la casa comercial ahont resideix.

Desde aquestas columnas li desitjem un felicíssim viatge y una tornada próspera ab sos desitjos complerts.

En el moment d'embarcar-se a la Coruña en el vapor «Alfonso XII», el senyor Soldevila, envià un sentit telegrama despedintse dels amichs que per la prematura del temps, no pogué ferho.

Dos individus del ram de mar, ans d'ahir varen trompejar-se de tal manera, que un dels golfos va rebre una estocada al cap d'un cop de rem.

La pelea va portar molta gent al lloch del succés.

Aquesta setmana va tenir lloch a la vehina població de Vilanova y Geltrú, una important reunió de elements protectors del cultiu del tabaco a Espanya, en la que reynà l'major entussiasme. Tot seguit va nombrarse una Junta efectiva, elegintse president al senyor Claramunt.

Va presentarse el reglament aprovat de la primera autoritat de la provincia.

Després va acordarse publicar un periódich quinzenal que porti el nom de *El Tabaco*, en forma enquadernable y destinat a la propaganda del cultiu. Lograr dels poders la concessió y establir la base dotze, contractar ab supressió o modificació l'article onze de la mateixa contracta pera tractar concessions ab Filipinas, Habana y Puerto Rico, no siguin espanyols.

Tots els que desitjin ser socis, pagaran 25 céntims de quota al mes, com a mínimum, y com a suscriptors del periódich pagaran 50 céntims.

L'alcalde de Vilanova ha rebut moltes felicitacions, encorantjantlo pera que segueixi avant aytal projecte.

Unim també la nostra sincera felicitació, recomanant de pasada la presnt notícia al il·lustríssim ajuntament de Sitges.

A l'hora de tançar nostra edició, havia comensat la Festa Major d'aquesta vila, sortint las dansas populars a fer els corresponents balls devant dels domicilis de las autoritats, haventse repartit també bonos als pobres.

La nit passada va enjergarse a la Ribera l'castell de fochs, y després al «Prado» s va posar en escena el drama *La filla del mar*, y al «Retiro» *La muerte civil*.

Avuy al clarejar, la banda militar de cornetas ab l'alegre toch de diana, seguida de la típica Matinal, ha passejat pels carrers y plassas la bandera del gloriós patró Sant Bartomeu, acompanyada de las dansas populars y de las bandes de la localitat.

A las deu, se celebrà en la iglesia parroquial solemnisssims ofis, fent el panegirich del Sant il·lustre canonge de Vich, don Jaume Collell.

Acabat l'ofici, las dansas populars acompanyaren l'Ajuntament a la Casa de la Vila, y tot seguit recorregué la vila el tradicional Llevant de taula.

A las quatre de la tarde, s donaran a las societats recreativas escullits concerts.

A las sis, sortirà la solemne professó general, essent confiat el penó principal al Excm. senyor don Joan Bofill.

A las deu de la nit, las bandes donaran serenatas a las autoritats, y a las onze comensaran al «Prado» y al «Retiro» grans balls públichs.

Demà diumenge, a las cinch de la tarde, se celebrará a la Ribera una gran festa ciclista.

A las nou del vespre, en el «Prado» se representaran las aplaudidas operetas *L'alegría que passa*, *Picardol* y *La Rosons*, per la companyia del Teatre Líric Català. Al «Retiro» s'hi representaran las óperas *Cavalleria Rusticana* y *I Pagliacci*, per la companyia de ópera que dirigeix el mestre Baratta.

El diilluns, dia 26, se celebraran a la nit espléndits balls en las societats recreativas.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Avuy, a las set y mitja del matí, funció Sabatina al Santuari del Vinyet, ab missa, exercicis y Salve, qual funció s'aplicarà per l'ànima d'una difunta de l'Associació.

A l'iglesia parroquial ab motiu de celebrarse la festa major, a las deu del matí hi haurà ofici solemne ab orquesta; oficiant lo senyor arxipreste de Vilanova y Geltrú, mossén Cinto Pujés y predicant lo molt il·lustre mossén Jaume Collell, Pbre., Canonge de la Catedral de Vich.

A las cinch de la tarde solemnes *Vespras* en honor del Sant Patró y *Compleas*, a Sant Liri. A las sis sortirà la professó que recorrerà ls carrers de costum portant el penó principal l'Excm. Sr. Joan Bofill, Diputat Provincial.

Demà diumenge festa de precepte y votiva de poble, a las deu del matí professó de las reliquias de Sant Liri per l'interior del temple, cant dels goigs y ofici solemne a veus y orga.

A las cinch de la tarde rosari cantat en honor del Puríssim Cor de Maria, acabant la funció ab lo cant dels goigs, salve y besamans en son propi camaril.

Dissapte a las sis de la tarde tindrà lloch la funció Sabatina al Santuari del Vinyet.

SOCIETAT DEL PRADO

Se posa en coneixement de totas aquellas families forasteras que per falta involuntaria no hagin rebut papeleta d'invitació pera'l ball de societat que tindrà lloch el dia 26 a las deu de la nit, quedan igualment convidadas desde aquestas columnas.—*La Junta*.

Francesch Montserrat

MESTRE PROFESSOR DE PIANO

Donarà lliçons de solfa y piano a totas las personas que vulguin honrarlo ab sa confiança.

Dirigirse a Sebastia Ventosa (a) Corrué, y a Vilanova carrer del Progrés, 10, casa Saburit.

Agencia rápida d'encàrrechs de Sitges a Barcelona y viceversa, de BARTOMEU CARBONELL. Dos viatjes cada dia.—Se reben encàrrechs a Barcelona, carrer de Petritxol, núm. 1 y Fusteria núm. 4 y a Sitges, carrer de Jesús, núm. 4.

Imp. del DIARI, Rambla Principal, 41.—Vilanova y Geltrú.

ANNUNCI

LA CATALANA

Companyia de segurs contra incendis a prima fixa
Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS Capital social 5.000.000 pessetas
Reservas y primas 12.838.422.50 pessetas

Fondos calculats en inmoables á Barcelona y valors de major garantia

Sinistres pagats, 7.252.744.92 pessetas

AGENCIA DE SITGES: VICENS MORANDO Y BERTRÁN

HI HA PERA VENDRE dos vinyas plantadas de moscatell, molt aprop de la vila: l'una es de quatre jornals y l'altre de una y mitj. També's ven la casa número 21, del carrer de Jesús, cantonada al de l'Isa de Cuba, composta de baixos, dos pisos y galerias, ab espayós jardi, gas y mitja ploma d'aygua. Altres duas casas també's venen, situadas en els carrers de las Animas y de St. Sebastia. Informar el seu mateix propietari: carrer Bonaire, 13, Sitges.

LA GRESHAM

Companyia inglesa de segurs sobre la vida y de rentas vitalicias

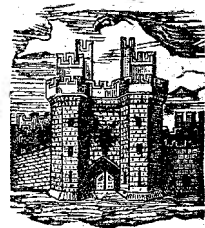
Fundada en 1848

Pólissas indisputables Beneficis capitalisats Primas molt moderadas

La Gresham té constituït el dipòsit exigit per las lleys fiscals y vigents com garantia per sos assegurats á Espanya.

Oficinas pera Catalunya: Plassa de Catalunya, 9, Barcelona.

A Sitges: JOAN AMELL, Carrer de Sant Pere, núm. 7

LA PALATINE

Companyia inglesa de segurs contra incendis, explosions y accidents

Oficinas pera Catalunya, PLASSA DE CATALUNYA, 9--Barcelona.

A Sitges, JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, NÚM. 7

Primera serie de tarjetas postales de Sitges,

ILUSTRADAS Y EDITADAS PER LA PATRIÓ-
TICA SOCIETAT FOMENT SITGETÀ

Forma una hermosa colecció de 12 tarjetas elegantment impresas, contenint las següents vistas:

I Casa de la Vila. II Vista parcial de Sitges. III Vista parcial de la platja. IV Baluart. V La Punta. VI La Ribera. VII Passeig del doctor Robert. VIII Platja de Sant Sebastia. IX Cau Ferrat, planta baixa. X Cau Ferrat, primer pis. XI Punta. Inauguració de la escalinata. XII Regatas de 1900.

Se troba de venta la colecció al preu de una peseta als estanchs, Balneari, Foment Sitgeta, Societats recreatives, kiosco de la estació, demés establiments públics y en aquesta Redacció.

A Barcelona, en la llibreria de DURAN Y BORI, carrer de Fernando VII.

SOMBREROS Y GORRAS

d'alta novetat y esmerada confecció

Sombreros de palla, fieltro y casor pera senyors y nens.

Gorras pera colegials y además de distintas y variadas classes de última moda.

Se transforman, rentan y tenyeixen sombreros de totas menas.

De venta á Vilanova y Geltrú: Plassa Riego, 6.

A Sitges: Agencia de Sebastia Ventosa (a) Corrué: Cap de la Vila.

PERIÓDIC MENSUAL AB DIBUIXOS
Passeig de Gracia, 16, interior, Barcelona

SUSCRIPCIÓ ANYAL

10 pessetas.
12
12 francs.

Barcelona.
Espanya.
Unió postal.

AGENCIA DE VILANOVA

DE
Sebastia Ventosa (a) Corrué.

Surten tartanas de Sitges á dos quarts de nou y á las nou del matí y á dos quarts de tres y á las sis de la tarde.

De Vilanova ne surten á las set y á las onze del matí y á la una y á las sis de la tarde.

Punt de surtida y de robe encàrrecs: al CAP DE LA VILA

Cotxeria de PAU BERTRAN (a) Panhet

Carrer de Sant Francisco, núm. 4

Carruatges de lloguer de totas menas á preus econòmichs.

Se rben encàrrecs pera conduhir equipatjes á la estació y á domicili per tots els trens.

Els dilluns y dijous surt l'ordinari de dita Agencia pera Barcelona, y els dimars y divendres de Barcelona á Sitges, en el carrer del Rech, 51, rebentse tota meha d'encàrrecs pera dits viatjes que seran trasmesos ab tota seguretat.

TENYIDORA DE BARCELONA.—Se tenyeix y renta á la perfecció, tota clo-se de sedas, llanas, satins velluts y trajos d'home, sense necessitat de descosirlos. Se rentan y estiran cortinatjes y mantellinas.

Carrer de la Palla, 7.—Barcelona.

Se tenyeixen trajos pera dol, en 24 horas.—Se garantisa la perfecció.—En aquesta vila reb els encàrrecs, el recaler Bartomeu Carbonell, Jesús, 4.

Relotjeria y Joyeria de FRANCISCO X. TORT, Sant Pau, 1, Sitges

Rellojes ab las 24 horas.—Anells d'or.—Agullas pera corbata.—Imperdibles.—Botonaduras.—Botons d'orella.—Arrecadas.—Cigarreras y fosforeras.—Cuberts de plata, pinsas, gavinets, moneders, e'z., y rellojes de totas classes.—GRAN BARATURA.

Avis als sitgetans y á las familias veranejants

L'antigua Matalasseria y Esparteria de RAMON IZABAL, carrer Major, 43, devant del carrer de la Pendent, trobaran un gran assortit de sombreros de varias classes y midas, propis pera la platja, com també cistells, bayetas y altres objectes del ram.

GRAN REBAIXA DE PREUS!

Se refan matalassos ab tota perfecció á 3 y 4 rals, se colocan alfombras y persianas á preus baratissims.

Gran assortit en llanas y cutis pera matalassos. No equivocar-se: carrer Major, 42, devant al carrer d'En Negret.

Confiteria y Pasteria de Joseph Massó (a) Bruguera

Parcelladas, 2 y Sant Francisco, cantonada al Cap de la Vila

Novetat en objectes pera regalos, Bombons, Xocolate, Galletas, varias classes, Pastillas, Café ab llet (Logroño), Xocolates Amatller, Juncosa, Camps, Ballester, Boix, Matias López (Madrid), Trapa (Palencia), Pasta aljadre, Biscuits, Reposteria, Jaleas y Pasta Guayaba y Confitura, Llangonissas Robert, Licors, Malvasia y Moscatell, Horxatas y xarops refrescants, Assucarillos y sueres de totas classes, Conservas varias, Formatjes, Mantegas, Ous de Atun, Ayguas minerals, Vichy, Cafés y Té, Olismarca Salat y altres, Sabons, Lleixius, Espelmas, Purés, Pasta pera sopa, Tapiocas, Arrossos, Midons, Neulas.—Placas y paper pera fotografias.—Gran limitació al por major sense necessitat de acudir á fora.—Pagos adelantats.—Gel, Gaseosas y cervesas.

EBANISTERIA DE SALVADOR OLIVELLA

SANT GAUDENCI, (CANTONADA AL CARRER DE SANT BARTOMEU)

En aquest establiment hi trobará el públich tota mena de mobles á preus baratissims, tant els construïts com fets d'encàrrech.—Objectes pera regalos, picas, abrassaderas, transparents, Stors y tot lo concernent al ram d'ebanisteria. També's fan adobs ab tota perfecció.—Preus y calitat sens competencia.

ECONOMIA — BON GUST — PERFECCIÓ — PUNTUALITAT

Matalasseria y Estoreria

da
ANTONI ESCOLA
Carrer Major, 44, entre l'Estrella y La Perla

Gran assortit de LLANAS, COTÓ y CUTIS á preus baratissims, bressols, cistells de maleta, panés y cistelletas propias pera regalos, alfombras, persianas, garrafas, pells de llet y tota classe de sombreros.